

דבר חודש בחודשו

בס"ד

מתורתו של הגאון הגדול רבי יואל שוורץ שליט"א
ר"מ בישיבת דבר ירושלים ומרבני שכונת מעלות דפנה

עלון 31 - אייר תשעט'
לג בעומר

פינת ההלכה

נסיעה למירון בל"ג בעומר שזה אמצע הזמן בישיבות

דבר המערכת

לקראת הופעת העלון בשנה השנייה חברי אגודת אשל עשו עונג שבת מסיבת הודיה לבורא על ששנה שלמה העלון הופיע כסדרו, וגם כמסיבת פרדה לאחד העורכים שעובר לגור בעיר אחרת מיד עם נישואיו בקרוב למזל טוב. בחורי השכינה נאספו וסיימו את המסכתות שלמדו ועשו את הסיום במעמד זה. רבנו גם הופיע להודות לנו, והסביר לנו דבר חשוב מה הבדל בין חלום שהשווא ידבר לבין חלום שמתקיים, והביא לדוגמה כמה אישים ובעיקר ציין את הגאון ר' יוסף שלום כהנמן ראש ישיבת פונביז' שכינו אותו יוסל"ה בעל החלומות! בגלל שאיפותיו הגדולות שלא היה נראה שהם מציאותיים, אבל הוא זכה ואפילו מה שאמר כתשובה לשאלה עד מתי תבנה עוד מוסד ועוד מוסד? והוא ענה; עד שבעין חרוד - שהיה סמל לחילוניות יחזרו בתשובה, עוד בחייו למד בישיבה אדם מעין חרוד, ובימינו, כבר יש שם מניין וותיקין יום יום. מסקנת העניין הוא זה: רבים מאתנו חולמים לעשות הרבה דברים טובים והם נשארים רק חלום, לא כן מי שמתאמץ ופועל להוציא את הדבר למציאות זוכה לסיוע משמים שהדבר יצא מגדר חלום ויהפך למציאות. כך אותו בחור שחלם להוציא לאור את העלון טרח הרבה להשיג תקציב ולכן חלומו התגשם. תפילתנו שנוכל להמשיך גם הלאה וימצאו מסייעים לכסות את ההוצאות של הדפוס.

מערכת העלון

שההספד הגדול בירושלים, יהיה כמו ההספד שהיה על אחאב, וההספד שהיה על יאשיהו. שהכוונה היא, שהבכי לעתיד לבוא, הוא בגלל הפירוד שקיים בין משיח בן יוסף למשיח בן דוד! משיח בן יוסף, תפקידו לעסוק בענייני הארציות. ומשיח בן דוד תפקידו לעסוק בענייני הרוחניות. והבכי הוא על כך: שאלו שעוסקים בארציות מכח משיח בן יוסף - מנותקים מהרוחניות, כמו אחאב שדאג לעם ישראל, אבל הרבה לחטוא בעבודת האלילים. ולהיפך, העוסקים ברוחניות מנותקים מהארציות. וזה סימל יאשיהו בצדקותו. וזה דבר חמור, משום ששתי הכוחות חייבים להשלים זה את זה, ולא להיות מרוחקים זה מזה. לכן המשיח מכונה בן דוד, כי דוד המלך, ביום בנה את הארץ ולחם את מלחמות ה' ובלילה עסק בתורה וחיבר את ספר התהילים.

ונהנה בעוונותינו, גם בימינו, קיים נתק כעין זה, בשמחת הגאולה. הדתיים לאומיים שמחים שמחת

א. נסיעה למירון לקבר רשב"י בל"ג בעומר, אמנם לא חששו לדברי החת"ם סופר שהתנגד לעליה למירון בכלל בגלל פגיעה בכבוד ירושלים, כי בימינו, אין לחשוש שנסיעה חד פעמית בלג בעומר תפגע בכבוד ירושלים. אבל נסיעה באמצע הזמן בישיבה, יש לדון מה ראוי יותר, וכבר כתב הרמח"ל בספר מסילת ישרים שעל האדם לבחון גם דברים הנראים כמצווה, אם לא תצא תקלה על ידה, שאז יש להמנע ממנה. לדוגמה: בשנים שחל ל"ג בעומר במוצאי שבת, אלה שנסעו למירון מיד במוצאי שבת גרמו לחטאים נוראים להרבה יהודים, למשטרה ולנהגים שחללו את השבת כדי להעריך לקראת מוצאי השבת. וזה וודאי שבמקום לקבל תועלת רוחנית הרי העבירה שהכשילו רבים בחטא החמור של חלול שבת, ודאי מאפילה על כל מה שהשיגו שם באותו ערב. כך ביטול תורה של בן תורה בזמן העליה שלו, הוא חמור כמו שנאמר לרבי עקיבא שבתחילת שימושו לפני חכמים נטל מת מצווה להביאו לקבורה, אמרו לו על כל פסיעה ופסיעה כאילו שפכת דמים, כי מת מצווה קונה מקומו, ואם כן מה שהפסיד מלימודו בתקופת העליה שלו, להוביל בחינם את המת הוא הפסד גדול.

ב. יציאה באמצע הזמן שוברת את המסגרת, כל נוסע באמצע הזמן מחליש את הנשארים בנוסף למה שמסכן את עצמו בגלל ההפסק, היא דבר חמור, כבר ביאר החזון איש למה רבי עקיבא, שחזר לביתו אחר יב' שנה, כששמע שאשתו מסכימה שילך לעוד יב' שנה, הוא חזר מיד מבלי להיכנס הביתה לזמן מה, ולחזור לאחר מכן. אמר החזון איש: יב' ועוד יב' אינם דומי למעלת 24 רצופים.

ר"ח שמואלביץ' הסביר, כי רבי עקיבא חשש כדברי רמח"ל שמא אחר הפסק שמא כבר לא יחזור ללמוד עוד י"ב שנה וכמו שלמד הרמח"ל מהמלכת שלמה שהייתה מיד ללא שהות, אחר שהיה צריך בגלל שאדוניה מלך, שאם יתעכב מי יודע כמה מפריעים יעמדו באמצע. כך נסיעה למירון באמצע הזמן מסוכנת, מבחינה רוחנית. במיוחד במקרים רבים שיש גם נסיונות של תערבות אנשים ונשים, לכן לימד הגר"ח שמואלביץ' וכן מרן הרב עובדיה יוסף לא לנסוע וללמוד ביום זה עניינים הקשורים לרשב"י ומאמריו בהלכה.

ל"ג בעומר במירון מול יום ירושלים בכותל

בל"ג בעומר במירון, המראה השולט, כמעט כולם בכיסוי הראש בצבע שחור. וביום ירושלים בכותל, המראה השולט, כמעט הכל בכיפות סרוגות צבעוניות. הרב קוק ביאר את הכתוב (סוכה נ"ג) שיהיה לעתיד לבוא מספד גדול בירושלים, וביאר תרגום יונתן:

וביותר הניצחון הניסי של ששת הימים מעידות שאנו נמצאים בתהליכי גאולה.

הרב משה צבי נריה הסביר למה זכינו לירושלים בשנת תשכ"ז ולא כבר בתש"ח? לפי דעתו כי בתש"ח לא הייתה אחדות אצ"ל תקף מצד אחד את העיר העתיקה, והפלמ"ח מצד אחר. אבל בתשכ"ז הייתה ממשלת אחדות, ועוונם של התלמידים היה חוסר אחדות שלא נהגו כבוד זה בזה. זו אולי סיבה ליום השואה שחל בימי הספירה בגלל שבאותו תאריך נפל גטו וורשה וגם שם כל קבוצה לחמה בפני עצמה והיה חוסר תיאום.

אף שכאילו יש מקום להשערה זו של מיעוט החכמים, שהבאנו את דעתם, ומובנת גם שמחתם ביום ירושלים כי זה מסמל עבורם תיקון לנפילת ביתר. אבל מהגמרא יבמות סב' מוכח שזה היה לפני המרד, כי המרד בסוף ימיו ואחרי מות 24 אלף התלמידים הקים את חמשת התלמידים שמילאו את הארץ בתורה, וזה לא יתכן שיהיה באותו זמן? על כל פנים אנו יכולים להבין את ההתפלגות בין שתי המחנות אבל דווקא על כך הוא ההספד על הפיצול גם הוא מובן.

[הערה לתשומת לב: בנוסח בבל (עדות המזרח) אין הודיה לא בחנוכה ולא בפורים בנוסח על הניסים: "ועל המלחמות" נוסח ההודיה בחנוכה בימי מתתיהו וכולי היו נוסח ארץ ישראל לכן לא הוזכר בו נס השמן שהיה דבר רגיל במנורה. כמו כן עניין בר כוכבא ומשיחותיו ומלחמתו הוזכר רק בירושלמי רבי צדוק כבר עמד על דברי האגדה בגיטין שאינם עולים בקנה אחד עם דבר ההיסטוריונים, כי הגמרא הסבירה את המשמעות הרוחנית שמעל העובדות הארציות אולי זה יהווה הסבר לשוני בביאור מותם של תלמידי רבי עקיבא?]

לימודים ממה שקרה בזמן האחרון

החלטת הבג"צ להתיר לפלשתים להיכנס לארץ

ביום הזיכרון לחללי צה"ל ישנה קבוצה של שמאלנים שעושה באותו יום עצרת משותפת לחללי היהודים והפלשתים, שר הביטחון אסר כניסת פלשתים להשתתף בטקס הזוי זה. והבג"צ כפה עצמו להכניס אותם וזה מצטרף לשורה ארוכה של פסיקות מוזרות כמו פסילת בן ארי מלרוץ לכנסת ולהכשיר את בל"ד למרות שוועדת הבחירות מצאה שהם נגד המדינה. וכן שרשרת חוקים נגד יהודים לטובת ערבים כמו מקרה שערבי בנה בית בשטח שהוא בבעלות יהודית ופסקו לטובתו ובמקרה של עמונה חלק קטן נכנס לשטח שערבי טען לבעלות עליו והרסו בגלל הבג"צ את הבניין למרות שהערבי שטען לבעלות אינו יכול להשתמש באותו שטח. גם מתערבים בנושא גיוס בני הישיבות ופסלו עד כה את כל הפתרונות. שכוונת דרום תל אביב מלאים מסתננים מאפריקה שממררים את חיי התושבים היהודים והבג"צ שם רגלים לדרכים שנועדו להיפטר מהם. ואנו תפילה שתתקיים במהרה הבקשה "השיבה שופטינו כבראשונה" במיוחד עכשיו שרוב העם מבין את הטעות להקים ערכאות. עובדות אלו ואחרות מבארות את הדברים המיוחסים להגרא"י הרצוג שהערכאות במדינה גרוועים מערכאות

גאולה ביום עצמאות ויום ירושלים. והחרדים שמחים בלי"ג בעומר במירון - בתורת הסוד שנתגלתה לדורותינו, שהיא חלק מהגאולה, כמו שנתבאר למעלה. והחרדים בימינו, נקטו שהעיקר הוא כרשב"י לגבי העבודה שיכולים ללמוד תורה כל הזמן. ואלו כרבי ישמעאל שצריך גם העבודה. אלו שמחים מאד גם במדינה, ואלו רק בתורה. אלו רואים בלי"ג בעומר, את רבי עקיבא נושא כלי בר כוכבא, ולדעתם הביא, שיש סבורים: שהמרד נגד רומא החל בי"ח אייר, כיון שיוספוס פלביוס כתב: שבי"ז אייר, פלורוס הנציב הרומי, גזר עליהם קנס י"ז כיכרות זהב. בגלל המאורעות שהיו בקיסריה, שיהודים עמדו שם נגד רומא, וזה עורר התמרמרות עזה נגד רומא וגרם למרד] וכי רשב"י שדיבר נגד רומי היה קשור לזה. אבל דברים אלו לא מסבירים את סיבת השמחה הרי המרד נכשל! ואם כמו שמבואר שפסקו למות הכוונה לפי זה נגמר אסון ביתר, וכמו שט"ו באב הוא יום חג שאז נתנו לקבורה. [מלחמת העולם השנייה נסתיימה בכ"ו אייר ובתאריך זה נפתחה מלחמת ששת הימים שהביאה לשחרור ירושלים. בלי"ג אותה שנה עסקו בהקמת ממשלת האחדות שהוא דבר חשוב להצלת עם ישראל.

והחרדים רואים ביום זה, את רבי עקיבא - אבי תורה שבעל פה ורבו של רשב"י. ורואים את רשב"י בעל הזוהר, ואחרים רואים בו - את המתנגד לרומאים כמו רבו שהיה נושא כליו של בר כוכבא.

מנהג משחק חץ בקשת בלי"ג בעומר

לפי ה"בני יששכר" שהביא מנהג זה ומקור למנהג הוא הכתוב שדוד אמר בקינתו על מות שאול "לִלְמַד בְּנֵי יְהוּדָה קֶשֶׁת" (שמואל ב' א' יח') וביאר את סיבת הדבר: ללמד שבח של רשב"י שלא נראתה הקשת בימיו. ולפי הדעה האחרת הדברים כפשוטם ללמוד מלחמה. כי אחרי מות שאול ויונתן ומפלת עם ישראל עבר התפקיד להגן על עם ישראל לדוד שהיה משבט יהודה.

ועוד פירשו את העניין על פי האמור בעניין תקנת ברכת הטוב והמטיב בברכת המזון, שנתקנה להודות לה' על שלא הרקיבו במשך שלוש השנים שלא ניתנו לקבורה ולבסוף גם ניתנו לקבורה. והנה הדבר צריך ביאור; מה היא החשיבות הגדולה של נס ביתר בעניין קבורת החללים שתקנו לכן ברכה מיוחדת לדורות? כוונת העניין הוא זה: המפלה בחורבן ביתר הייתה סכנה נוראה לרוח האומה, שהרי רבי עקיבא האמין שבר כוכבא היה המשחית ואם הוא מת הרי עלולים לחשוב כי חלילה אבדה התקווה, וקבורתם היא סתימת הגולל על תקוות הגאולה, הנס שלא הרקיבו לימד שזו חידשה של תקוות הגאולה. עוד נאמר במדרש בביתר נגדעה קרן ישראל, ואין עתידה לחזור אלא בימות המשיח. מרד ביתר הייתה המלחמה האחרונה של עם ישראל ולמרות המפלה הייתה שם קרן ישראל, כי זו הייתה המלחמה היחידה שבה רומא ניצחה ובה לא סיים המפקד בהודעתו לסנט במשפט שהיה נהוג: "לי ולצבאי שלום", כי הוא גם ספג אבדות כבדות מאד. ואם כן מלחמות ישראל בהווה

מידה כנגד מידה

כתוב באבות פרק ד' "איזהו מכובד המכבד את הבריות" ואם כן להיפך המבזה את הבריות הוא מתבזה, ואכן אותו אדם שביזה את המנחה לא האמין כי הציבור בכללו יחטט בעברו ויפרסמו דברים בגנותו.

לעומת טקס יום העצמאות שנטה יותר לכיוון היהדות, היה חידוש של פניית החרדים לכיוון המדינה בהשתתפות בטקסי הזיכרון לחללי צה"ל, גם כי השנה נוספו כמה חללים חרדים שנפלו בשירותם הצבאי. דבר שמוקדם להבין אם זה חיובי שדבר זה הוא מאחד את העם, או שזה דבר שלילי משום שהוא מהווה פירצה בחומת ההבדלות החרדית מהישראליות שהיא תרבות העמים ר"ל. ונראה לכאורה שיש קשר בין ניצחון החרדים בבחירות שמחייב עוד תוספת אחריות ציבורית לטובת הציבור כולו.

פסח שני

יום י"ד באייר נקרא פסח שני. בגלל שהוא זמן הקרבת קרבן פסח, למי שלא הקריב בפסח הראשון. מצווה זו מלמדת שני דברים חשובים והם:
א. כוחה של שאיפה,
ב. יצירת הזדמנות חוזרת.

כוחה של שאיפה.

כבר הוזכר שספירת העומר עיקרה באה לבטא את הכיסופים לקבלת התורה. ויבואר אי"ה בהמשך שקבלת התורה היא מתחדשת בכל שנה. גם פרשת פסח שני, לימדה מה גדול כוחה של שאיפה. ככתוב (במדבר ט' ו-יא):

"וַיְהִי אֲנָשִׁים, אֲשֶׁר הָיוּ טֹמְאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם, וְלֹא-יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת-הַפֶּסַח, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה, וְלִפְנֵי אֶהֱרֹן--בַּיּוֹם הַהוּא. ז וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הֵהָמָּה, אֵלֵינוּ, אֲנַחְנוּ טֹמְאִים, לְנֶפֶשׁ אָדָם; לָמָּה נִגְרַע, לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת-קִרְבָּנוֹ ה' בְּמַעַדוֹ, בְּתוֹךְ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, מֹשֶׁה: עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעוּהָ, מֵה-צִוְּיָהּ ה' לָכֶם: ט וַיִּדְבֹר ה', אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. י יִדְבֹר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ פִּי-יְהִי־טָמֵא לְנֶפֶשׁ אוֹ בְדָרְךָ רַחֲקָה לָכֶם, אוֹ לְדִרְתִּיכֶם, וְעָשָׂה פֶסַח, לָהּ. יא בַחֲדָשׁ הַשָּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם, בֵּין הָעֲרִבִים--יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: עַל-מִצּוֹת וּמִרְיִים, יֵאָכְלֶהוּ."

פרשה זו נתנה על ידם, אף שהיתה ראויה להינתן על ידי משה, אלא שזכו אלו שתאמר על ידם, שמגלגלים זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב (ספרי שם). למדנו כי זכו לכך בגלל שאיפתם, להשגת מעלת הקרבת הקרבן. גם אהרן הכהן זכה שצאצאיו החשמונאים עשו את נס חנוכה. כי חלשה דעתו שלא היה בחנוכת המשכן. לכן נאמר לו בהעלותך את הנרות, פיוס שיזכה לנס חנוכה (רמב"ן תחילת פרשת בהעלותך).

נכרים! כי מי שעוזב באר חיים את התורה והולך לשדות זרים חוקי הגויים וגם מעוותים את חוקי המדינה לטובת מחריביה, כמו שכבר כתב הרב קוק לפני יותר ממאה שנה שכל הקשורים לאומה רק בקשר לאומי סופס לשנוא את עם ישראל וארץ ישראל ולעזור לשנואים.

החזרת גופת החייל זכריה באומל הי"ד

כמה וכמה דברים יש ללמוד מהמקרה הנפלא הזה:
א. אין להתיימשך למרות שהוא נקבר בארץ אויב במקום לא ידוע וחלפו עשרות שנים, בני המשפחה לא הרפו מהעניין וזכו לראות תוצאה ברוכה בעמלם.

ב. נתנית כח לפועלים: המשפחה שנים רבות באו בטענות לראש הממשלה למה אינו עושה עד שהחליטו לשנות את הקו והחלו ללמד עליו זכות שהוא עושה כמה שהוא יכול, והנה באותה שעה הוא נפגש עם פוטין שהיה חייב לישראל בגלל שהיא עשתה טובה גדולה לרוסיה [גילוי מודיעיני חשוב] ולא הצליח נתניהו באותו רגע לבקש אלא את חשיפת קברו של באומל, פוטין השתומם לבקשה זו אבל נתניהו הסביר לו את חשיבות הבאת נפטר לקבר ישראל, ופוטין נרתם לכך. ואף כבוד נתן לזכריה גם רמטכ"ל רוסיה עמד דום לכבד אותו.

למדנו מעובדה זו; שאמון באדם נותן לו כח, אף שאין הוא רואה את המעודדים וזה לא רק עידוד פסיכולוגי שהרי נתניהו הוא לא ידע ממחשבתם. דבר דומה מסופר במדרש תנחומא: מקום בשם צייתור שכן שם על מי המקום רוח, שלא עשה רע לתושבים, יום אחד הוא בא בחלום לרב המקום וסיפר לו: שרוח מזיק רוצה לגרוש ולשכון שם במקומו, וביקש ממנו שיבואו מחר לעזרתו במאבקו באותו רוח. והוא שאל כיצד יעזרו לו? ענה: בואו מחר והקישו בכלים ותצעקו דידן נצח – דידן נצח! וכך עשו וראו על המים כמו כתם דם, סימן לניצחון הרוח המקומי. סיכמו במדרש: מה רוח צריך את העידוד שיתן לו, כל שכן אדם. ולכן כל מחנך שרוצה להצליח בעבודתו עליו לתת אמון בכח חניכו להצליח.

לימודים מטקסי יום הזיכרון ויום העצמאות

השנה הטקס של יום העצמאות היה לפי עדותו של מי שרגיל היה לצפות בטקסים אלו שונה מכל שנה יותר יהודי. וקרה שמנחת הטקס הייתה בעלת תשובה אמנם יש להצטער על כך כי כל כבודה בת מלך פנימה. אבל מצד שני קרה דבר בעל משמעות. כיון שהמנחה הזאת חבשה שביס לראשה דבר חריג בטקסים של המדינה. שופט בדימוס ניבל את פיו נגדה. כי האליתות במדינה סבורים שהם החכמים ורק להם שייך הכל ומי שנוהג אחרת מדרכם הוא לא כלום. וזה גרם שהרבה תגובות שכללו חילונים רבים הגנו על כבודה [אם כי בוודאי היא צריכה להצטער על הפרסום הגדול והכבוד שזכתה לו כי זה לא עולה בקנה אחד עם צניעות] והיה בזה קידוש השם שחילוניות לאות הזדהות חבשו כיסוי ראש ברבים כמחאה נגד אותו מייצג אליתות שניבל פיו ופגע באישה הזו.

להם: בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם, מפני מה אתם מתיראים? אל תיראו הגיע זמן גאולתכם"

השנה כבר 71 שנה אחר הקמת המדינה, "בְּשׁוֹב ה', אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן-- הַיְינוּ, כְּחֻלְמִים" (תהלים קכו' א'). ישנו 70 שנה כחוני המעגל ומיד למחרת גמר שבעים שנות המדינה. טראמפ העיר אותו בהכרתו בירושלים, עתה בזמן יום העצמאות הוא מתגרה באירן מאד. ומזהיר אותה לא לפגוע בישראל. סמל ארצות הברית הוא עיט והשם דונלד בגימ' הוא העיט. ועם טראמפ הוא משיח בן דוד. ורש"י על הכתוב "וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אֲבָרָם." (בראשית טו' יא') פירש: ביקש דוד לכלות את אויבי ישראל ולא ניתן לו עד שיבוא המשיח, ואולי מה שקורה עכשיו רמוז במשפט זה של רש"י!?

נפלאות הבורא

בקץ אנו מודים להקב"ה מוריד הטל אין אנו יודעים עד כמה הטל נחוץ לבריאה צמחי המדבר קיימים רק בזכות הטל. בימינו מובנת יותר תפילות הגשם בעולם לפי ארץ ישראל כי השפע הרוחני שמוריד גשם לעולם מתחיל בארץ והתמצית לחוץ לארץ. הדבר בא גם לידי ביטוי שבימינו כל מיני פיתוחי מים המצילים את העולם מהמדבר המתרבה נוצרים בעיקר בארץ. כאשר נשיא הודו בא לארץ לקח אותו ראש הממשלה לים בתוך מכשיר שתוך כדי נסיעה הכשיר את מי הים לשתיה. עתה התפרסמה מהפכנית שיכולה לשנות ארצות והוא מכשיר שמוציא מים מהלחות שבאוויר בכמויות ממשיות ושלא כמו שאנו רגילים לראות את המים הנוצרים במזגנים. יתכן ודבר זה יבאר לנו את נס של המים ששתו אבותינו מבארה של מרים, שהבאר עשתה כמו המכשיר החדש יצרה בנס מים מהאוויר. עובדות אלו אולי יוכלו לבאר לנו את סיבת יציאת מים מהמקדש לתקן את המימות כמו ים המלח, ראה יחזקאל וזכריה ויואל.

המכון להסרת מכשול איסור תולעים לזיכוי הרבים!

ניתן להזמין הרצאות מהרב שליט"א בעניין תולעים ודרכי הטיפול בהם 054-841-6169

לעילוי נשמת מיִּשָּׁה בן תַּמָּרָה ויצחק ת.נ.צ.ב.ה.

תרומות והקדשות: 058-325-8278

ספרי רבנו על המדף:

1) ספירת העומר וקבלת התורה,

2) מסכת אבות עם פרוש דבר ירושלים.

להשיג את הספרים בחנות "יש כיסוי" [סריגת שוורץ],

מלכי ישראל 1, ירושלים טל' 02-538-3955

להערות והארות, ולקבלת העלון במייל ולפלאפונים

מושגחים ולתגובות:

אש"ל – איגוד שומעי לקחו של רבינו:

eeguds@gmail.com

החמצת הזדמנות ויצירת הזדמנות

על האדם לנצל כל הזדמנות לעשותה, מיד כי לא ידע מה ילד יום. האלשי"ך (מגילת רות) מביא מדרש, שם נאמר: שבעו שנסא את רות, למחרת הנישואין הוא כבר נפטר! ומאותו לילה נולד בנו עובד ובהמשך דוד ומשיח. עוד נאמר (ברכות ז') על משה רבנו, שהסתיר פניו כשראה את הסנה ושמע קול ה' אליו. לאחר מכן, כשהוא ביקש "וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי נָא אֶת כְּבֹדְךָ" (שמות לג' יח'). הוא נענה: "וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לָרְאֹת אֶת פָּנַי כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחָי." אמר לו הקב"ה למשה: כשרציתי לא רצית, ועכשיו שאתה רוצה אני לא רוצה". על חזקיה מלך יהודה נאמר (סנהדרין' צד): ביקש הקב"ה לעשותו משיח ולא אמר שירה, ועל ידי כך לא הייתה לו ההכנה הנחוצה, ולכן הוא איבד את הזכות להיות משיח!

לעומת זאת, אנו למדים מפרשת פסח שני, שישנה גם אפשרות לקבל הזדמנות חוזרת. אך בדרך כלל היא פחותה מהמקור. פסח ראשון אסור חמץ בבית, פסח שני חמץ בבית. כך לוחות השניות שנתנו, הן כבר לא היו אותם לוחות לגמרי, כי הראשונות גם הלוחות וגם הכתב, היו מעשי ה'. והלוחות השניות, משה חצב אותם ורק הכתב היה מעשה ה'.

אמנם יש והירידה היא גם מביאה מעלה מסוימת, כמו שנאמר (ברכות לד ב'): "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד". וכן בגלל הלוחות השניות, דווקא משום שאינם במעלה כראשונות, יכולים בני אדם לפלפל יותר בדברי התורה, כמו שביאר הנצי"ב (העמק דבר, שמות לד). ובטבע יש לזה דמיון: אדם שלא חלה מימיו חזק יותר ממי שחלה והבריא, אך אותו חולה שחלה והבריא, הוא כבר מחוסן מפני אותה מחלה.

צחצוח חרבות במפרץ הפרסי

אמרו רבותינו ראית מלכויות מתגרות זו בזו צפה למשיח. גם נאמר (מגילה יז' ב'): מלחמות אתחלתא דגאולה הן. ואכן מלחמת העולם הראשונה הביאה את הצהרת בלפור והחלטת סן רמו. והשנייה את המדינה. מלחמת ששת הימים את תחיית יהודי רוסיה, מלחמת יום כיפור עשתה בעלי תשובה ישראלים. עתה ארצות הברית מאיימת על אירן להעניש אותה והיא כבר הטילה עליה עיצומים קשים אירן מצידה כבר רמזה בחבלות בנפט הסעודי מה היא עלולה להגיב, אמנם היא לא לקחה אחריות לחבלות אבל הכל יודעים יד מי בחבלות. אם ארצות הברית תגיב, אירן תרצה להראות את כוחה.

בילקוט שמעוני ישעיה פרק ס' כתוב: "אמר רבי יצחק: שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי אומות מתגרים זה בזה, מלך פרס מתגרה במלך ערבי, והלך מלך ערבי לארם ליטול עצה מהם, וחוזר מלך פרס ומחריב את כל העולם, וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים, ונופלים על פניהם, ויאחזו אותם צירים כילודה. וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומר לאן נבוא ונלך, להיכן נבוא ונלך, ואומר